

даже и шепненето на корейците около огньовете не чуваше; ухото ми очакваше нѣщо особено, потрѣсаваше. Но това „нѣщо“ не идваше. Ние се успокоихме, но следъ малко чу се леко шумолене на сухи листа и трѣсъкъ отъ падане на сухи клони. Азъ вече очаквахъ да видя свѣтлитѣ очи на свирепия хищникъ. Бѣхъ готовъ и съ оржжието си. А между това, опитния ни водачъ — кореецъ не се мръдна отъ мѣстото си — бѣше спокоенъ, защото буенъ огънь ни заобикаляше и бранеше отъ дебнещия ни звѣръ. По неспокойството на конетѣ бѣше явно, че тигърътъ е около огъня, спотайваше се, но не смѣеше да мине огнената преграда. Минаха нѣколко минути въ най-тежко очакване, шумоленето се чуваше отъ различни страни. Изглежда, че звѣрътъ търсеше мѣсто откъдето да ни нападне. Но огненитѣ пламъци не угасваха и тигърътъ престана да ни безпокои. Така, спасени бѣхме презъ тази наистина „звѣрова“ нощъ, не поладнахме въ ноктитѣ на тигъра.

* * *

Старитѣ народи се запознали сравнително въ много късно време съ тигъра. За тигъра не се споменава и въ св. Писание. Древнитѣ елини едва сж слушали за него. По късно Стробонъ и Плиний споменаватъ за тигъра, като Плиний пише, че нѣкой си Скарусъ билъ донесълъ въ Римъ клетки съ живи тигри.

Въ днешно време тигъра е примамливъ ловъ за смѣлитѣ ловци. Убитиятъ тигъръ скжпо се заплаща на ловеца — или като лична награда, отъ страна на държавата, че е убитъ единъ вреденъ звѣръ, или като се продава скжпо хубавата тигрова кожа. Тигърътъ мжчно се подава на опитомяване, особено по старитѣ тигри, затова, когато ще набавятъ тигри за зоологически градини, обикновено улавятъ малки тигренца. Но и тѣ, следъ като порастнатъ, често забиватъ ноктитѣ си въ тѣлото на човѣка, който ги отгледва.

Тигърътъ е красивъ за наблюдаване, но когато е поставенъ въ здрава желѣзна клетка. Иначе всѣкога може да очакваме изневѣрата му. Колко звѣроукротители сж ставали жертва на тигритѣ и то въ най-неочаквани моменти!

Звѣрътъ — дивото въ тигъра никога не го напуска.